

en stor Deel maa antages at være falden noget tungt, og Udvalget har derfor ikke troet, at der burde stilles Forslag om at forsøge Bøhøbet for Kjøbstædernes Vedkommende. Den eneste Forsøgelse er en Sum paa 5,000 Rb., men denne Forhøielse skriver sig fra en ganske anden Kilde, nemlig fra Forslaget under Nr. 8, hvor der staaer, at „til Kjøbstæderne regnes ogsaa de med disse forenede Landstingsdistricter, som ikke have egne Sogneforstanderskaber“. Der findes nogle Kjøbstæder paa Øerne, med hvilke saadanne Landdistricter ere forenede, uden at de have egne Sogneforstanderskaber, og der blev i sidste Krigsstatslov bestemt, at der for saadanne Communer skulde udnævnes en sær egen Vigningscommission af Amtsraadet. Dette har imidlertid vist sig at være mindre heldigt, idet man havde Vanskelighed ved at finde kvalificerede Folk dertil, hvorhos ogsaa disse Landdistricter ere saa nøie forenede med Kjøbstæderne i deres daglige Ibræt i Handel og Wandel, og for en stor Deel ere indtagne i de kommunale Vigninger i Kjøbstæderne, saa at det ikke kunde anses for hensigtsmæssigt, at de fik en Vigningscommission for sig. Derfor har man foreslaaet at inddrage disse Landdistricter under Kjøbstæderne. Disse Landdistricter paa Øerne ere imidlertid tilsammen ikke ganske smaa, idet der i det Hele taget til dem hører omtrent 900 Tdr. Hartkorn og mellem 2,500 og 3,000 Mennesker, hvorfor Udvalget har troet, at man i den Anledning noget burde forhøje det Contingent, som skulde falde paa Kjøbstæderne, og denne Forhøielse har Udvalget fundet kunde ansættes til 5,000 Rb. Dette er Grunden til, at der i Endringsforslaget under Nr. 6 er kommet til at staae 212,000 Rb. — Endringsforslaget under Nr. 7 gaaer ud paa, at medens i indværende Aar den Sum, som skal fordeles mellem Kjøbstæderne; efter Loven fordeles saaledes, at $\frac{1}{3}$ fordeles efter Assurancesummen, $\frac{1}{3}$ efter Folketallet og endelig $\frac{1}{3}$ efter Kjøbstædernes ordinaire Indtægter i de sidste 4 Aar, saa har Udvalget foreslaaet, at den sidste $\frac{1}{3}$ — efter Kjøbstædernes ordinaire Indtægter — skulde udgaae, idet man har overbevist sig om, at dette er en Fordelingsnorm, som vel kunde have sine Fordele, og i visse Tilfælde virkelig kunde bringe Kjøbstædernes Contingent til et retfær-

digere Resultat, end Tilfældet vilde blive, naar man ikke tog Hensyn dertil, men at den paa den anden Side i andre Kjøbstæder førte til et mindre retfærdigt Resultat, hvortil Grunden heller ikke er vanskelig at indsee. Dertil kommer, at Udvalget har troet, at der ved de Vigninger, som nu ere foretagne i alle Øernes Kjøbstæder, og hvorom man har Indberetninger, er erhvervet et Materiale for en billigere og retfærdigere Fordeling af Skatten i Kjøbstæderne end den, der kunde skee første Gang, en saadan Fordeling fandt Sted, og Udvalget har derfor meent, at dette Materiale burde benyttes. Man har imidlertid ikke dristet sig til at foreslaae, at Fordelingen skulde skee udfærdigende i Henshold til dette Materiale, idet man ved senere Prøvelse har meent at kunne bevise, at dette Materiale paa sine Steder maatte benyttes med ikke ringe Critik; men naar en saadan Critik blev anvendt, vilde Indværigsministeren ogsaa være istand til derigjennem at tilveiebringe en i Forhold til det Nuværende billigere og retfærdigere Udjevning. Derfor har man foreslaaet, at det skulde overlades til Ministeren at skønne, om der paa ethvert Sted er større eller mindre Statteevne, idet man antager, at Ministeren ved et saadant Skøn vil benytte den indvundne Erfaring, dog med en foregaaende cristelig Behandling deraf og tillige med fornødent Hensyn til andre Omstændigheder, der være Ministeren bekendte og kunde veilede til en modificeret Anstuelse om hver Kjøbstads Statteevne. Det er altsaa disse Betragtninger, der have ligget til Grund for Forslaget under Nr. 7. — Over Forslaget under Nr. 8 har jeg nylig forklaret mig. — Forslaget Nr. 9 er i Grunden kun en Redactionsforandring. Udvalget har meent, at der ogsaa i formel Henseende var forskjellige Forbedringer at gjøre ved Lovforslaget, navnlig saaledes, at man samlede de tilsvarende Bestemmelser, der angaae Kjøbstæderne, med dem, der angaae Landet under Tøt, og som Følge heraf har man foreslaaet at lade den sidste Deel af § 3 udgaae; den bliver senere optagen i § 5.

Det under Nr. 10 opførte Forslag angaaer et Punkt, som allerede ved Behandlingen af Krigsstatsloven for indvæ-